

9. přednáška

Nestátní neziskové organizace a veřejná správa

Ing. Karin Gajdová, Ph.D.

Ekonomika neziskových organizací

Struktura přednášky

- Vztah nestátních neziskových organizací a veřejné správy
- Vztah vládních neziskových organizací a nestátních neziskových organizací
- Efektivnost
- Standardizace veřejných služeb
- Spolupráce institucí státní správy a NNO
 - Rada vlády pro NNO
 - Asociace nestátních neziskových organizací v České republice
 - Poradní aktivity NNO

NNO a veřejná správa

- na zajišťování veřejných služeb se mohou podílet i NNO
- vzájemná důvěra
- politické rozhodnutí
- identita neziskového sektoru
- vzniká otázka zda poskytují NNO veřejné služby efektivněji

NNO a vládní NO

Činnost NNO by měla být vůči činnosti vládních NO:

- alternativní
- výlučná
- komplementární
- rozvojová

Předpoklady NNO k efektivnosti

- menší rozsah
- humanizace poskytovaných služeb
- vliv tržního prostředí
- atraktivní pracovní prostředí
- inovační aktivity
- zdroj pro identifikaci veřejných problémů
- příznivé klima pro odpovědnost
- dobré fungování a celkový rozvoj demokratické společnosti

Předpoklady samosprávních organizací k efektivnosti

- kontrolní mechanismy
- odbornost personálu
- stabilní zdroj financování
- přímá odpovědnost veřejnosti
- absence motivačního prvku v podobě zisku

Standardizace veřejných služeb

- návrh zákona o standardizaci veřejných služeb
- definice veřejných služeb, stanovení jejich kvantitativních a kvalitativních parametrů
- porovnávání efektivity jednotlivých druhů služeb i různých zařízení, která poskytují stejný druh služby
- dlouhodobé financování NNO

Modely vztahu státu a NNO

- teorie vzájemné závislosti
 - korporativistický model
 - model zájmových skupin
 - model střední cesty
- průběžná spolupráce
- odložená spolupráce

Spolupráce institucí státní správy a NNO

- Rada vlády pro nestátní neziskové organizace
- Asociace nestátních neziskových organizací v České republice
- poradní aktivity nestátních neziskových organizací

Rada vlády pro NNO

- poradní orgán vlády
- je stálým poradním, iniciativním a koordinačním orgánem vlády České republiky (dále jen "ČR") v oblasti nestátních neziskových organizací (dále jen "NNO")
- byla zřízena usnesením vlády z 10. června 1992 č. 428 jako Rada pro nadace, usnesením vlády z 30. března 1998 č. 223 byla poté transformována na Radu vlády pro nestátní neziskové organizace
- soustřeďuje, projednává a prostřednictvím svého předsedy předkládá vládě materiály, týkající se NNO a vztahující se k vytváření vhodného prostředí pro jejich existenci a činnost.
- členové - zástupci z orgánů ústřední státní správy, z NNO a krajů

Základní úkoly RNNO

- iniciuje a posuzuje koncepční a realizační podklady pro rozhodnutí vlády
- koordinuje spolupráci mezi ústředními orgány státní správy a spolupracujícími kraji, včetně dotační politiky z veřejných rozpočtů
- analyzuje a zveřejňuje informace o postavení NNO v rámci EU
- zajišťuje dostupnost a zveřejňování informací o NNO
- sleduje a informuje vládu o využívání prostředků z NIF

Asociace NNO v ČR

- funguje od 7.10.2003
- předmět činnost:
 - podpora rozvoje demokratické společnosti
 - hájení společných zájmů svých členů
 - zajišťování dobré komunikace zejména se státními orgány
 - poskytování informací pro členy i veřejnost
 - prosazování legislativních úprav vyhovujících NNO

Poradní aktivity NNO

- poradní aktivity NNO ministerstvům
 - MPSV - tvorba standardů sociálních služeb, jejich akreditace
- pracovní skupina „NNO a regionální rozvoj“
- zapojení nezaměstnaných absolventů do neziskových organizací

Klíčové problémy spolupráce kraje a NNO

- nejasná pravidla poskytování, získávání a výměny informací na krajských úřadech
- nedostatečný vliv NNO na krajskou samosprávu
- problematická formulace akreditačních a dotačních pravidel
- postavení NNO a státních NO

Opatření na odstranění problémů

- informování veřejnosti o činnosti veřejné správy
- vytvoření sítě informačních center
- zavedení funkce Koordinátora pro spolupráci s NNO na KÚ
- členství představitelů NNO v odborných pracovních skupinách krajů

Pojem „princip partnerství“

Na úrovni kraje závisí od:

- přístupu politické reprezentace kraje
- vztahů v rámci vedení kraje

Na centrální úrovni se konsenzus ohledně partnerství zakládá na:

- rovném postavení partnerů
- společném prospěchu všech zúčastněných
- praktickém aktivním přínosu každého z partnerů